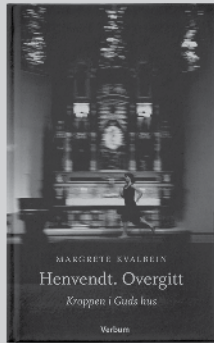

BOKOMTALE

HENVENDT. OVERGITT. KROPPEN I GUDS HUS

VERBUM. 2015. AV MARGRETE KVALBEIN.

TEKST: Anette Sture Iversen.

Koreograf og danser Margrete Kvalbein har over 20 års erfaring som scenekunstner i kirkerom. Hun har skrevet bok om sine erfaringer med dette arbeidet fordi hun ønsker å skrive kroppen tydeligere inn i kirkerommet – også for dem som ikke danser. Det er en interessant avgrensning fordi jeg opplever at boken i enda større grad begrunner eller forklarer det å danse – uavhengig av om aktiviteten finner sted i eller utenfor kirken. Til tross for at forfatteren forholder seg koreografisk til kirkerommet, beskriver hun det å danse i seg selv på en filosofisk, kroppslig og eksistensiell måte, som kan ha like stor gyldighet utenfor kirken og uavhengig av en kirkelig tro. Det hun skriver om hva det vil si å uttrykke seg kroppslig: Å skape seg (selv), om kroppslig tilstedeværelse, behov for å bli sett og verdien av å dele rom og tid med andre, gjerne gjennom dans, er vakre, riktige og viktige refleksjoner rundt dansens betydning og dansens potensial, som jeg tror vil finne gjenklang hos de fleste som jobber med dans i bred kontekst.

Når det er sagt, så utgjør disse refleksjonene en mindre del (i rene sidetall) av selve boken. Brorparten tar for seg den grunnleggende kirkelige aktiviteten (gudstjenester, dåp, nattverd), problematiserer dens ritualer og betydning, og foreslår hvordan man kan tenke koreografisk rundt dem, ofte ved hjelp av praktiske øvelser. Forfatteren refererer til performance-teori i det hun diskuterer det performative og begreper som iscenesettelse, «å opptre» og «å utøve» i kirkelig arbeid, seremonier og ritualer. Kirkerommets fysiske, emosjonelle og symbolske betydning, prestens rolle og yrkesutøvelse, og menighetens opplevelse og deltakelse, er alle elementer som forfatteren belyser fra ulike sider og reflekterer rundt ved å referere til tradisjoner, og ved å foreslå nye innganger og forståelseshorisonter. Det er informativt, tankevekkende og inspirerende!

Bokens form veksler mellom narrativ, refleksjonsoppgaver og praktiske øvelser. Forfatterens lange erfaring med forestillinger for og i kirkerom,

og hennes personlige tro, preger språket og skaper nærhet mellom forteller og leser, nærmest som en selvbiografi, gjennom bruk av første-personsperspektiv og erfaringsbaserte eksempler. Samtidig kan jeg-fortellingen virke noe begrensende i det at den nettopp gir uttrykk for kun én persons tanker og erfaringer.

Det er særlig to tanker jeg gjør meg når det gjelder tema i boken. Det ene er kirkerommet som et scenisk rom, som det kan være interessant å utforske, men som det kan være viktig å respektere betydningen av for andre. Kirken har en «scenisk» historie med for eksempel kirkespill og dramatiseringer av bibelhistorier, men forfatteren reflekterer selv over dilemmaer som kan oppstå i det at hennes egen opptreden kan bli sett på som forstyrrende element (soloinnslag) i den felles opplevelsen som for eksempel gudstjenesten skal være. Jeg vil også tro at mange utøvere og kunstnere i denne sammenheng kan bli mer bevisste på at en opptreden også kan virke invaderende. Den andre tanken er menneskers generelle behov for å være til stede og oppleve med hele kroppen, kroppsliggjøre følelser og tanker, og utøve ritualer fysisk. Jeg tror ikke disse behovene begrenser seg til en kristen religiøs kontekst, derfor er mye av bokens tematikk overførbart også til andre forhold i samfunnet og menneskers liv. Forfatterens hensikt er imidlertid å skrive kroppen tydeligere inn i kirkelivet.

Det klarer hun helt utmerket!

Notis

FAKTURA FOR VÅR 2016 SENDT PR E-POST

NoDa sendte ut faktura for vårens kontingent til din e-post i desember, og vi håper at alle har mottatt denne nå! Dersom du ikke har sett fakturaen i innboksen din, anbefaler vi å sjekke søppel-mappen eller gi oss beskjed. Skriv til noda@noda.no, og oppgi din riktige e-postadresse.

TIL DEG SOM ARBEIDER I DKS ELLER RIKSKONSERTENE

Tekst: Peder Horgen

Kulturdepartementet har bestemt at Rikskonsertene skal nedlegges og gjenoppstå som nasjonal etat for Den Kulturelle Skolesekken, som beskrevet i forrige På Spissen.

Det er fullt trykk i Rikskonsertene med å utforme den nye etaten. De arbeider bl.a. med organisasjonsmodell, med å samle pengestrømmene i DKS, og med standardisering av honorarsatser.

Med nyorganiseringen får vi endelig en sentral aktør som vi kan forhandle med, og det vil gjøre det lettere for forbundet å sørge for gode lønns- og arbeidsforhold for alle, samme hvor man arbeider i landet. Fagforeningene og interesseorganisasjonene som er en del av Kunstnernettverket, har blitt invitert inn i prosessen med å utforme honorar, avtaler og satser. Dette arbeidet skal bli klart innen utgangen av 2016.

Scenekunstbruket er i dag en nasjonal aktør for scenekunst innen DKS. Det er foreløpig uavklart om Scenekunstbruket skal videreføres som i dag, eller integreres i den nye etaten på en eller annen måte.

NB! Avtaler som gjelder for 2016:

Rikskonsertene: NoDa har tariffavtale med Rikskonsertene som ble reforhandlet i desember, og nye satser per formidlingsdag fra 01.01.16 er: **3055 kr**

DKS: Kunstnernettverket fremforhandlet den første rammeavtale for arbeid i DKS i 2012, og i 2015 ble en ny avtale forhandlet frem med Akershus fylkeskommune. I ettertid har bl.a. Rogaland og Sogn og Fjordane sluttet seg til den nye avtalen, mens en del fylker ikke følger den gamle avtalen, og en del fylker ikke vil følge noen av avtalene. Nye satser per formidlingsdag fra 01.01.16 er: for arbeidstaker **2894 kr** / for næringsdrivende **3718 kr**.

Scenekunstbruket: NoDa har inngått avtale med Scenekunstbruket, og for forestillingene i deres repertoar må alle fylker følge satsene fra Kunstnernettverket.

Sjekk noda.no for mer omkring avtalene.